

lertid, hvordan man skal kunne finde dem, saa bliver der kun svaret: Ja, de maa med nogen god Villie nok kunne findes; man maa blot have slaaet fast i Loven, at det kun er de hellige, der skulle have Valgret. En saadan Paragraf kunde man jo let nok sætte ind i Loven, men hvordan man vil praktisere en saadan Paragraf, det forstaar jeg ikke. Man møder hele Tiden denne Vanskelighed, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) heller ikke er kommet udover. Det undrer mig meget, at det ærede Medlem nu nøjes med at stille de Betingelser op for Valgret og Valgbarhed, som han i Aar har opstillet i sine Ændringsforslag. Hvis denne Tankegang imidlertid skulde vinde Indgang i de Kredse, som det ærede Medlem særlig repræsenterer, vil jeg sige, at det var et godt Tidernes Tegn, og saa ville vi nok kunne finde hinanden under Forhandlingerne og opnaa et Resultat. Jeg vil gerne anbefale de Ændringer, den højtærede Minister har stillet til Forslaget. Man kunde maaske sige med nogen Grad af Sandhed, at Lægmandselementet er noget for svagt repræsenteret i Udvalget; jeg skal imidlertid ikke gøre Ophævelser derover og mener i det hele taget, at Ændringsforslagene ere saa vel gennemtænkte og saa vel begrundede, at vi alle maatte kunne stemme for dem, og jeg haaber, at det, hvis de vedtages her, skal give Anledning til, at de kirkelige Lovforslag, som ligge oppe i det andet Ting, igen maa komme under Behandling deroppe og maa føres til et Resultat. Jeg tror, at man fra alle Sider maa hilse det med Glæde, om dette kunde naas.

Jeg maa maaske endnu, inden jeg slutter, sige et Par Ord om det Underændringsforslag til Ministerens Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe). Det er jo ganske rigtigt, at der under Retsreformbehandlingen her i Tinget ogsaa var Tale om de gejstlige Retter. Jeg vil nok tro, at man stemte her under ganske forskellige Forudsætninger, den Gang man ikke vilde vedtage Forslaget om, at de gejstlige Retter skulde bortfalde. Jeg for mit Vedkommende har aldrig ment, at de gejstlige Retter vilde bortfalde, saa jeg har stemt for at lade Lovforslaget være, som det var, under den Forudsætning, at vi altid vilde beholde de gejstlige Retter. Jeg maa maaske blot med et Par Ord sige, hvorfor jeg tænker dette. Det er ikke, fordi jeg tænker saaledes som mange,

ved jeg, har udtalt, at det er en Særret for Gejstligheden, som skulde gaa i Retning af mildere Domme for Gejstligheden. Jeg tror, at lige det modsatte er Tilfældet. Jeg mener nemlig, at skulde de gejstlige Retter omdannes, hvad jeg nok mener, at der kunde være Trang til, skulde det efter min Mening gaa i den Retning, at i verdslige Sager maatte Gejstligheden være samme Ret underkastet som alle andre Borgere i Landet, men i Sager, der angaa Kirkens Liv og Lære, mener jeg ikke, at det vilde være rigtigt at dømme Præsterne ved de almindelige Retter. Ikke fordi jeg mener, at Dommene der vilde blive strengere, jeg tror, at de i mange Tilfælde vilde blive meget mildere, men jeg mener, at der maa særlige gejstlige Retter til at dømme i særlige kirkelige Sager. Dersom man vilde tænke paa nærliggende Eksempler, kunde man jo tænke paa saadanne Præster, som have ført vitterlig falsk Lære, det vil sige en Lære, der strider mod Folkekirkens Lære. Det kunde være muligt, at en rent verdslig Domstol vilde tage let paa denne Slags Forhold, men jeg tror ikke, at en gejstlig Domstol vilde tage ganske let paa saadanne Forhold, og jeg mener heller ikke, at det vilde være rigtigt. Det kunde vel ogsaa være, at man med nogen Grad af Sandhed kunde sige, at man maa stille strengere Fordringer til en gejstlig Mands moralske Liv end til en Mand uden for Gejstligheden. Som sagt, jeg mener ikke, at de gejstlige Retter vilde blive eller bør blive ophævede, og derfor forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor vi skulde have det Ændringsforslag frem her, da, som den ærede Minister rigtig udtalte, dette Spørgsmaal ganske godt alligevel kan tages op i en Kirkekommission eller i det saakaldte kirkelige Udvalg, naar det bliver nedsat.

Jeg vil slutte med at anbefale Tinget at vedtage de Ændringsforslag, som ere stillede af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Derimod kan jeg ikke anbefale de andre Ændringsforslag, som ere stillede.

Krabbe: Jeg skal modstaa Fristelsen til at indgaa paa en Forhandling om Realiteten af det Spørgsmaal, om man skal have gejstlige Retter eller ej. Det ligger aldeles ikke for her, og vi bør holde det ude. Det Underændringsforslag, der er stillet, er ogsaa udgaaet af den Betragtning, at det Spørgsmaal her skal holdes ude. Naar den højtærede Minister var saa god at sige til mig, hvad jeg ønskede, han